

Sygn. akt VIII U 1745/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Kalinka
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r. w Gliwicach

sprawy E. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 marca 2018 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1745/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Odmówił ubezpieczonemu E. P. (P.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ ustalony wskaźnik podstawy wymiaru jest niższy niż 250 %. Jako podstawę prawną zaskarżonej decyzji wskazano również art. 114 ustawy .

Ubezpieczony w odwołaniu domagał się zmiany zaskarżonej decyzji domagając się przeliczenia podstawy wymiaru emerytury po ustaleniu zarobków poprzedzających rok 1972. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent na okoliczność uzyskiwanych wynagrodzeń w latach 1969-1971 rokiem oraz dopuszczenia dowodu z dokumentacji zarobkowej i pracowniczej z tego okresu .

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania przytaczając treść art. 114 i 110 a ustawy z dnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji . Wskazał że decyzją z 30 grudnia 2016 roku odmówiono ponownego ustalenia wysokości emerytury , czego ubezpieczony nie kwestionował . Ubezpieczony przedłożył zarobki z lat od 1972 do 1995 roku, a wwpw wyniósł 213.09%

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

E. P. urodził się (...). Od 6 września 1994 roku jest uprawniony do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury w przyjęto wynagrodzenie z lat od 1982 do 1986 i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 279,35 %. (k. 6 a.e.) Został ograniczony do 250%. Ubezpieczony pracował w kopalni do 31 stycznia 1995 roku.

W listopadzie 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego zgodnie z artykułem 110 a ustawy emerytalnej. Przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Zakład (...) obejmujący zarobki z lat od 1972 do 1995. Dnia 7 grudnia 2016 roku organ rentowy wydał decyzję odmowną, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat wyniósł 212,15%

W lutym 2018 roku ubezpieczony działając przez pełnomocnika złożył kolejny wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury podnosząc, że należy odtworzyć zarobki sprzed 1972 roku. Decyzją z dnia 28 marca 2018 roku wniosek ponownie załatwiono odmownie, bowiem brak jest podstaw do wznowienia postępowania i nowo ustalony wskaźnik podstawy wymiaru był niższy niż 250 %.

Organ rentowy ustalił wwpw wysokości 213.09 % na podstawie zarobków osiągniętych przez odwołującego podczas zatrudnienia w Kopalni (...) okresie od 1972 do 1994 (rok 1995 można pominąć z uwagi na to, że ubezpieczony podlegał ubezpieczeniom po nabyciu prawa do emerytury w roku 1994). Wyliczenia organu rentowego w oparciu o druki Rp-7 nie były kwestionowane.

Ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) od 10 października 1969 roku., Najpierw pracował jako pracownik niewykwalifikowany ze stawką 80 zł , a od 1 września 1970 roku stawka wyniosła 94 zł, na stanowisku młodszego ślusarza, od grudnia 1971 roku został górnikiem ze stawką 106 złotych.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego ,a zwłaszcza zaświadczeń o wynagrodzeniu obejmujących lata 1972-1975. oraz akt osobowych ubezpieczonego .

Oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu emerytur i rent celem wyliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego z lat od 1969 do 1971 uznając ten dowód za zbędny do rozstrzygnięcia sprawy. Wskazać należy, że sporny pozostaje jedynie okres 1970-1971/, bo w 1969 roku ubezpieczony na kopalni pracował niespełna 3 miesiące. , natomiast w roku 1970 albo 1971 musiałby zarobić blisko 900 % średniego wynagrodzenia w roku, aby osiągnąć co najmniej 250% średniego wynagrodzenia (zastępując najmniej korzystny 1994 rok wynagrodzeniem z roku 1970 lub 1971). Zastępując najmniej korzystne zarobki z lat 1994 i 1972 ubezpieczony w latach 1970 i 1971 musiałby osiągnąć zarobki w wysokości po co najmniej 531,37% średniej krajowej. Wiadomo, że takiego zarobku nie mógł osiągnąć w spornych latach. Byłby to najwyższy zarobek w stosunku do średniej krajowej, nierealny do osiągnięcia przy uwzględnieniu stażu pracy, stawki zaszerogowania, stanowiska, jakie zajmował.

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał, że istniały podstawy do wznowienia postępowania, bowiem obecnie ubezpieczony domagał się ustalenia wwpw z 20 najkorzystniejszych lat upatrując zasadność swojego żądania w odtworzeniu zarobków z lat 1969-1971.

Rozpoznając sprawę merytorycznie sąd ustalił, że brak jest podstaw do zastosowania art. 110 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.(1. Wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.)

Jak wskazano wyżej ubezpieczony musiałby wykazać, że okresie poprzedzającym rok 1972 osiągał w okresie dwóch lat zarobki ponad 531% średniej krajowej, Takich zarobków ubezpieczony nigdy nie osiągnął . W oparciu o stawkę zaszeregowania ustalono, że w roku 1970 wynagrodzenie wynosiło 80 zł x 26 dni x 8 miesięcy + 94 x 4 miesiąca x 26 dni miesięcy + 4400 zł ekwiwalent za węgiel + Karta Górnika 12, 80 × 26 dni x 12 miesięcy. Daje to łącznie kwotę (...),60 co stanowi 129,79 % średniego wynagrodzenia. Zdaniem sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało w sposób niebudzący wątpliwości że E. P. nie jest w stanie wykazać wynagrodzenia w wysokości wymaganej do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej. Odwołanie jako bezpodstawne oddalono na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c..

(-) SSO Teresa Kalinka